

בולעטין של וועד העירוב העולמי למען תיקון עירובין

ההיסטורי של האיסור המפוברק [פאבריצירט] של

העירוב בבארא פארק - שנת תשמ"א

בארא פארק חודש תשרי שנת תשמ"ב

בשנת תשמ"א, בעת ששבעה רבנים^א עשו את העירוב בבארא - פארק, פנה הרב מאונגוואר שליט"א לכל הרבנים החשובים בשאלה אם הם מסכימים שיעשו עירוב בבארא - פארק, הלכה למעשה.

היה בדעתו להעמיד את הרב מדעברעצין להיות רב המכשיר, אבל מפני סיבות שונות לא חפץ בכך, אך נתן את הסכמתו המלאה, וכן היה גם אצל שאר הרבנים ששינו את דעתם וכתבו לאיסור לאחר זמן, ואין כאן מקומו להאריך.

כל הרבנים כולם, פה אחד, הודו ואמרו ושיבתו את הרב מאונגוואר ונתנו לו את הסכמתם המלאה להעמיד העירוב בבארא - פארק. אמרו להם בפרטות היכן יהיה העירוב וכולם הסכימו על כך.

וועד העירוב פירסם בעיתון "אלגעמיינער זשורנאל" אודות העירוב. הופיע עיתון מיוחד בשם "אסיפת זקנים" שהדפיס את המכתבים שנשלחו להרה"צ מראצפערט שליט"א. נדפסו 5,000 עותקים ונשלחו באותו לילה לכל בתי כנסיות ובתי מדרשים.

(א) הגה"צ רבי מנשה קליין אבד"ק אונגוואר שליט"א, בעמח"ס משנה הלכות י' חלקים, הגה"צ רבי אברהם מאיר איזראעל, ארדק"ק הוניאד, בעמח"ס ילקוט המאירי על הש"ס וש"ת ויען אברהם שליט"א, הגה"צ רבי מאיר גרינבערג, אבד"ק קעזמארק שליט"א, הגה"צ רבי אהרן וויעדער, אבד"ק לינץ שליט"א, הגה"צ רבי אפרים פישל העשקאוויטש, אבד"ק האליין שליט"א, הגה"צ רבי מנחם מנדל רובין, אדמו"ר ואבדק"ק מאזושאי שליט"א, ועוד.

המשגיח על העירוב היה אמור להיות הרב מסיגט הרה"ג רבי זלמן לייב טייטלבוים שליט"א, בן כ"ק האדמו"ר מסאטמאר שליט"א.

ואז התחיל קול רעש גדול.

הרב ביק התחיל. הוא פנה להרב מסיגט, כיום האדמו"ר מסאטמאר, ואמר לו: "בפרשת השחיטה עזרתי לכם (ראה מסמך #1), ועתה מבקש הנני מכם לעזור לי במערכה של העירוב, ותפרסמו איסור נגד העירוב".

הסיבה העיקרית של הרב משה ביק היתה, כפי הבנתינו, שהיא קינא בהרב הגאון מאונגוואר שליט"א, וחשב שעל ידי העירוב יהיה הרב מאונגוואר הרב הראשי של בארא - פארק, והוא חשב שהוא, הרב משה ביק, רבה הראשי של בארא - פארק. ובגלל זה הלך בדרך הגר"מ פיינשטיין זצ"ל. הוא היה המתיר אסורים הגדול בבארא - פארק, והיה עונה שאלות נשים בטלפון, ועוד.

האמת היא: בכרוז הראשון שפירסמו מתנגדי העירוב (בניו וחתנו של הרב ביק), אז בשנת תשמ"א שבועות והתפרסם בחוצות בארא - פארק, היה כתוב ש"הרב ביק הוא רבה הראשי של בארא - פארק ואין לאף אחד רשות לשנות מדבריו".

עוד הוסיף הרב ביק, כדי להוסיף בהצלחת המערכה, ואמר לרב מסיגט, הרב משה טייטלבוים, שאת מערכת העירוב בבארא - פארק מנהל הרב מהאלמין (כדי שהרב מסיגט-סאטמאר יסכים אתו ויעשה כדעתו).

וכך אמר לו: "הרב מהאלמין יצא במערכה נגד השחיטה שלכם שאתם מאכילים נבילות וטריפות, על כן תעשה לי טובה שמור לי ואשמור לך שתפרסמו בשם האדמו"ר מסאטמאר זי"ע שאסור לעשות העירוב, ותעזרו לי שהעירוב לא יחזיק, אני יעשה את השאר. אתם תעשו עבורי אך ורק מה שאני מבקש מכם, וצריך אני מכם טובה קטנה, שבעיתון "דער איד" לא יודפס שום דבר אודות מצות תיקון עירובין. ושיכתבו אך ורק נגד העירוב.

הרב משה ביק ידע שהרב מאונגוואר והרב מהוניאד הם העומדים בראש המערכה בעד תיקון העירוב, על כן החליט לשחק שח-מט, הוא יתפוס את העומדים בראש וכך יעצור את העירוב.

הם ידעו שעומד להתפרסם בעיתון "דער אלגעמיינער זשורנאל" כל ההיסטוריה של העירוב, הרבנים המתירים של העירוב ובראשם האדמו"ר מסאטמאר זי"ע, וכן מפה של גבולי העירוב של בארא - פארק. הם ניסו לעצור את הפירסום, כי ידעו טוב מאד שבאם יתפרסם בעיתון כמו "דער אלגעמיינער זשורנאל" בשם האדמו"ר הקודם מסאטמאר זי"ע, הם יפסידו את כל המערכה, ולא יוכלו לטעון שהאדמו"ר מסאטמאר היה נגד העירוב, כי הרי כתוב בפירוש ב"אלגעמיינער זשורנאל" שהוא היה בעד העירוב.

על כן טענו כך: הם הזמינו את הרב מהוניאד לביתו של הרב מסיגט, והתחילו לטעון לרב מהוניאד שצריך לעשות שלום, אף אחד לא יכתוב שום דבר, שהם לא יכתבו נגד העירוב והוא לא יכתוב בעד, ויהיה השקט ובטח ושלוש על ישראל.

שליחו של הרב מהאלמין כבר מסר את המאמר עם 39 שמות הרבנים ל"אלגעמיינער זשורנאל", הכל היה מוכן לדפוס, יום שלישי בלילה, בשעה 11, וצריך לתת תשובה להכניס או לא להכניס לעיתון.

הרב מהאלמין קיבל ידיעה מאחד מאנשיו, שהיה אז במשרדי העיתון "דער איד", שמוכן ידיעה על עמוד שלם בחתימתם של ששה רבנים² שהרבי זי"ע אסר את העירוב, והמודעה נכנסת לעיתון "דער איד", ועדיין לא הגיע שום ידיעה להוציא את המודעה מהעיתון. בעוד כשעתיים העיתון נדפס.

על כן אמר הרב מהאלמין לרב מהוניאד (בשעה שהיה אצל הרב מסיגט ודיבר בטלפון שהיה בקול שהרב משה טייטלבוים, האדמו"ר מסאטמאר, ישמע מה שמדבר עם הרב מהאלמין) שהרב מסיגט והרב ביק הם שני שקרנים, הם ידפסו את המודעה בעיתון "דער איד" על אף שמבטיחים שלא

(ב) רובם של ששה רבנים אלו היו מכשירים שהאכילו אלפי יהודים נבילות וטרופות חלב ודם, והם לא פחדו לצאת נגד התורה הקדושה, שהתורה הקדושה זועקת "נבילה וטרופה לא תאכלו, כל חלב וכל דם לא תאכלו". הם מחקו את ה"לא" ונשאר "תאכלו". תארו לעצמכם כשמוחקים "לא" מעשרת הדברות נשאר "תרצח", "תנאף", וכו'. האם אנשים כאלו מפחדים לכתוב בשמו של רביה"ק מסאטמאר שקר ברברי כזה שהוא הי' נגד העירוב?

ידפיסו, אני מוכן לשים אלפי דולרים שמחר שזה יהיה מודפס בעיתון "דער איד", ואתם יכולים לומר להרב משה טייטלבוים בשמי, שהוא שקרן הגדול, וסיפור זה עוד ייכתב, וזה יכנס להיסטוריה, למען ידעו שהרב מסיגט עשה טובה לרב ביק לאסור את העירוב, ולכן הוציאו לעז על האדמו"ר מסאטמער כאילו הוא אסר עירובין חס ושלום, הגם שהרב מסאטמאר ביקש מהרב מסיגט לתקן עירוב בבארא - פארק (כפי שהרב מסיגט סיפר להרבה רבנים, וגם פעל ועסק בזה).

הרב מהוניאד אמר לרב מהאלמין, תשמעו אלי ולא תתנו להכניס את המודעה לעיתון "דער אלגעמיינער זשורנאל".

כמובן, מפאת כבודם של הרב מהוניאד והרב מאונגוואר, שהם ראשי העירוב, והרב מהאלמין הוא רק השליח לעזור, לסדר המודעה ולשלוח לעיתון, על כן נאלץ הרב מהאלמין לשמוע בקולם לא להכניס את המודעה לעיתון "דער אלגעמיינער זשורנאל".

הבוקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה, המודעה בעיתון "דער איד" היה מודפס על עמוד שלם, עם חתימתם של ששה רבנים המעידים שהאדמו"ר מסאטמער היה נגד העירוב במנהטן וגם בברוקלין.

בשבוע שלאחרי זה הכניס הרב מהאלמין את המודעה (אותה מודעה שהיו צריכים להדפיס בשבוע שלפני זה) בעיתון "דער אלגעמיינער זשורנאל".

במוצאי שבת קודש לאחרי שנדפסה המודעה ב"אלגעמיינער", ביקרו את הרב מדעברעצין שלושה רבנים: הרב מהוניאד, הרב מאונגוואר והרב מהאלמין. מיד בכניסתם, שאל הרב מדעברעצין (בכעס^ג חזק מאד. הרב

ג. כפי הנראה הטעם שהרב מדעברעצין היה כל כך בכעס, מפני שעכשיו נתגלה לכל העולם כולו על ידי כל הרבנים הגדולים תלמידי רביה"ק שכתבו בשם רבינו הקדוש מסאטמאר שרבינו היה בעד וצוה לעשות עירוב בווייליאמסבורג, והרב מדעברעצין התבייש מאוד שמה יאמרו הבריות ששקר ענה בפיו? וכל זה כאב לו כי הוא היה איש אמת, אבל כאן נפל בפח, שרימו אותו כמו שרימו רבנים וגאונים אחרים, והוא מפני תמימותו נפל בפח שלהם שהאמין לשקרנים וזייפנים האלו. כן, כשנתגלה האמת כואב!

מהאלמין מעיד שלא ראהו מימיו בכעס גדול כזה. הרב מדעברעצין והרב מהאלמין הוציאו יחד "מדריך הכשרות" הרבה שנים, והרב מהאלמין היה בן בית אצל הרב מדעברעצין), לאמור: מי הכניס את המודעה אודות העירוב ב"אלגעמיינער זשורנאל"? אני אנקום בו.

הרב מהאלמין ענה מיד שהוא הכניס את המודעה לעיתון בשליחותם של 7 רבנים בתוכם הרב מאונגוואר והרב מהוניאד שליט"א, וכעת תנקמו בי. מהאמת אינני מפחד, הנני מוכן למסור נפשי עבור האמת.

הרב מהוניאד שאל את הרב מדעברעצין: "בבית המדרש שלכם כתוב שבבית המדרש זה נוהגים לפי מנהגיו של החתם סופר, ובאם החתם סופר אומר⁷ שיעשו עירוב האיך אתם יוצאים נגד העירוב?"

ענהו הרב מדעברעצין: "האיך מותר לעשות עירוב, הרי ילכו לחנות פיצה ולמואווי בשבת? בארא-פארק היא עיר פתוחה לכל, ויהיו כאן פירצות גדולות."

הרב מהוניאד הסביר לרב מדעברעצין שאין מואווי וחנות פיצה פתוחות בשבת, כל אלה הם דברי הבל.

הרב מהוניאד ממשיך: היודעים אתם באיזו עיר כתב החתם סופר את תשובתו בקשר לעירוב? הרי אינכם יודעים את ראשי התיבות שכתוב בתשובה. אגלה לכם את ראשי התיבות של העיר. אני מכיר היטב את ההיסטוריה. העיר שבה כתב החתם סופר את התשובה היתה עיר חילונית, מאה פעמים יותר גרוע מבארא-פארק, בחורים וגם בתולות היו רוקדים ברחובות וכדומה. ואף על פי כן דוקא בעיר זו עם כל הפריצות צוה החתם סופר לעשות עירוב. וכיצד אומרים אתם שהאדמו"ר מסאטמאר אסר עירובין בברוקלין, זה הרי שקר!

ד) שאלות ותשובות חתם סופר חלק אורח חיים סימן צ"ט וזה לשונו: דהאי ברכה על מצות עירוב היא על מצות התיקון הגדול הלז להשמר מאיסור הוצאה אשר ממש אי אפשר להזהר ממנו. עד כאן לשונו.

ההיסטוריה עם הרב מדעברעצין שליט"א

מדוע, באמת, כתב הרב מדעברעצין שהאדמו"ר מסאטמאר היה נגד העירוב?

ידוע שהרב מדעברעצין נתן השגחה על המקוה בבארא - פארק ביחד עם הרב משה ביק^ה, הרב מדעברעצין היה קנאי גדול וסיפרו לו על פירצות גדולות מאד המתרחשות, לכן הסכים לכתוב שקר בשם הרב מסאטמאר, כי הרב מסאטמאר היה נגד העירוב במנהטון, כי שמה גר הציוני מענדל כשר שניהל את העירוב, על כן היה צריך להוסיף מילה אחת "בברוקלין", וכידוע שאצלו היה אפשר לפעול את זה, בפרט במצב הנוכחי שכל היהדות בבארא - פארק יורדת לטמיון חס ושלוש, כפי שהזייפנים הכניסו לו לראש.

פרטים יבואו!

וועד העירוב העולמי למען תיקון העירוב

ה. ועוד כמה רבנים הלא המה: הגה"צ רבי יחזקאל ראטה, הרה"ג ר' חיים אלעזר פרידמאן, הרה"ג ר' חיים יעקב טויבער, הרה"ג ר' ישוע העשיל ביק, על כן היה להם הרבנים האלו בכיס שלהם.